

Господинъ Михаиле! Господинъ Михаиле!

Михалаки (продължава да го блъска съ чибукъ, като му се плъзи) Господинъ Михаиле! Господинъ Михаиле!

Петко.

Господинъ Михаиле! Простете ме!

Михалаки (сѣ го блъска).

Господинъ Михаиле, прости ме! да ти кажа азъ тебе единъ Господинъ и единъ Михаилъ!

Петко.

Чорбаджи! сбъркахъ, чорбаджи!

Михалаки (прѣстая да го бие).

Чубука щяхъ да си счупж, брѣ посоглавецо! Какви сж тие лудории и тие: Господине Михаиле?!

Петко.

Прости ме, Чорбаджи! други пжтъ нѣма вече . . (обръща се къмъ него и като забѣлязва, че фесътъ му е безъ шюскюль, надува се да се смѣе). Хи, хи, хи!

Михалаки.

К'во се смѣнешъ, като гивиндия?

Петко.

Хи, хи, хи, чорбаджи!

Михалаки.

Чорбаджи зеръ сега съмъ сжщи чорбаджия и се тжй ще ме гледашъ за напрѣдъ! (огледва се на огледалото то и поправа се, а като забѣлязва, че е безъ шюскюль, упулва очи и си бара съ ржка връха на феса удивленъ).

Петко (смѣе се и бѣга на вѣнъ)

Михалаки.

Ахъ, проклетника! (гони го).